

nødvendigt eller nyttigt at vedtage dette Forslag af Mindretallet, men jeg skal imidlertid ganske henstille det til Thinget. — Af de Forslag, der ere stillede til § 2, skal jeg først omtale dem, der ere stillede af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl). Jeg maa fuldstændig fastholde den Paastand, som jeg fremsatte ved Sagens 1ste Behandling, nemlig at der gaaer Post med ethvert ordinært Banetog; jeg veed ikke, at der hele Landet over gaaer noget Tog, som ikke medtager Post (En Stemme: Klampenborgbanen!). Ja, jeg glemte at føie til: med Undtagelse af de ligefremme Bystog, men ellers gaaer der Post med hvert Tog baade paa Sjælland, i Sylland og paa Hven. Det ærede Medlem har idag særlig fremhævet, at der ikke gaaer Pakkepost med alle Tog, og dette forholder sig ganske rigtigt, idet det nemlig vilde være til ikke lidet forøget Udgift, om man skulde sende det til Pakkepostexpedition fornødne Personale med hvert Jernbanetog. Sagen er nemlig den, at det kun er med de større Tog, at der medgaaer Postexpedienter, medens Forholdet med de andre Tog er indrettet saaledes, at Jernbanen er forpligtet til at medtage en Postkæf. Med denne gaaer selvfølgelig alle Breve, og jeg formoder ligeledes mindre Pakkesager; men de større Pakkesager kunne naturligvis ikke ventes at komme med i en Brevkæf. Jeg vil ikke med nogen fuldkommen Sikkerhed kunne sige, naar man vil komme saa vidt, at man sender Postexpedienter med ethvert Jernbanetog; jeg troer, at det vil forvolde temmelig store Udgifter, og i alt Fald tør jeg ikke give en saa bestemt Udtalelse, som det ærede Medlem ventede, om, at det vil skee meget snart. Jeg vil kun sige, at det er mit Ønske at kunne befordre denne Foranstaltning saameget som mulig, men jeg tør som sagt ikke give noget bestemt Tilfagn i saa Henseende. Spørger jeg altsaa mig selv, hvorledes jeg maa stille mig med Hensyn til det ærede Medlems Forslag, vil jeg tillade mig at ytre —

og det Samme gjælder naturligvis det Underendringsforslag, som det ærede Medlem under Nr. 2 selv har stillet til sit Forslag — at jeg har nogen Tvivl om, at dets Vedtagelse vil have nogen særlig praktisk Nytte, forsaavidt det ærede Medlem skulde have tænkt paa deri tillige at faae indbefattet de sædvanlige Brevpostforsendelser. Det hedder i det ærede Medlems Forslag: „Naar Krevne eller med Skrift udfyldte trykte Sager . . . forsendes med et Jernbanetog for de paa Statens Regning drevne Jernbaner“; men jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt Jernbanestyrelsen kan paatage sig at være Posthus — om jeg saa maa sige — i denne Henseende, saaledes at man skulde kunne indlevere Breve og deslige til ethvert Tog, medens det for Publicum er en vanskelig Sag at vide, om et Jernbanetog er af den Bestaaffenhed, at det medtager saadanne Ting eller ikke. Jeg skal ikke principielt udtale mig videre om Sagen; det forekom mig noget tvivlsomt, om det vil være til nogen virkelig Nytte at gaae i den Retning, det ærede Medlem har antydet, men jeg skal iøvrigt hermed ganske henstille Sagen til det høie Thing. Til samme Paragraph har Udvalget stillet et Forslag under Nr. 3, hvorved Eneretten indskrænkes til de Steder, hvor der kaade paa Afsendelsesstedet og paa Bestemmelsesstedet er indrettet Omdeling. Dette Forslag skal jeg tiltræde. Om Mindretallets Forslag under Nr. 4 gjælder det Samme og i samme Grad, som jeg tillod mig nylig at anføre om Adressebrevene. Det at give det frit at medtage Breve, naar man ikke modtager Bederlag derfor, synes vistnok i og for sig at være en overordentlig uskyldig Ting, og jeg er enig med en tidligere æret Taler, som gjorde opmærksom paa, at denne Sag uden Tvivl har meget ringe Betydning, naar man tager Hensyn til de Tilfælde, som allerede ere undtagne fra Eneretten i § 2. Hvor ingen Postforsendelse finder Sted, ville selvfølgelig mange Breve blive besørgede privat, men hvor der er en virkelig, hurtig, almindelig